

GUIA PARES

ESCOLA FUTBOL BASE D'ULLDECONA

TEMPORADA 2010/2011

Hola pare i mare

Les persones que s'encarreguen d'organitzar l'etapa d'iniciació a l'Escola de Futbol Base d'Ulldecona, m'han donat això per vosaltres.

Diuen que es tracta d'un document molt fàcil de llegir i que vos demostrarà que la participació dels pares és fonamental en l'esport que practico.

També diuen que us ho passareu molt bé llegint, i que podreu veure situacions en les que esteu reflectits vosaltres, o els altres pares dels meus companys.

Diuen que pot servir d'ajuda per entendre que us passa quan jo faig esport, i que us pot aportar algunes coses interessants. Sobretot, m'han dit que podeu opinar sobre el que posa, dir el que penseu, que ells s'encarregaran de recollir les vostres inquietuds i que per a ells, vosaltres sou tan importants com jo.

Bé, quan ho llegiu, ja em direu que és el que explica, moltes gràcies per preocupar-vos per mi.

CAPÍTOL 1 “LA COMPETICIÓ”

ANIMADORS

- DESCRIPCIÓ DE LA SITUACIÓ:

Els pares es situen prop del lloc on es realitza la competició, la seva presència és manifesta, criden i criden sense parar a tot el món. No es lliura ningú. Ni entrenadors, ni participants de la competició, ni altres pares i per suposat, tampoc els àrbitres.

Acompanyen el crit amb gestos desmesurats.

- CONSEQÜÈNCIA:

Els fills que estan practicant esport, assumeixen que la forma de comunicar-se en aquest context és aquesta: “**A crits**”.

S'acabat el diàleg, les crítiques constructives, l'educació i el respecte a la resta de components de l'activitat esportiva (àrbitres, adversaris, companys...).

Saben (es difícil no saber-ho) el que opinen els seus pares i llavors actuen en conseqüència e imitant la seva actitud. Si no estan d'acord amb una acció arbitral o d'un company, i veuen que l'opinió dels seus pares va en la mateixa direcció, no dubtaran en imitar la forma de dir-ho, que sense cap dubte no és la més apropiada i damunt pot estar equivocada.

- L'IDEAL:

Per a recolzar als fills és suficient la teva presència, per a donar ànims no és necessari més que un aplaudiment o una mirada. Per a fer comentaris sobre el partit hi ha altres moments i altres llocs més apropiats. Això et permetrà relaxar-te i analitzar la situació, en fred és més fàcil mesurar les paraules i donar-li la importància que es mereixen.

I ELS PARES?

- **DESCRIPCIÓ DE LA SITUACIÓ:**

Existeixen 2 possibles situacions:

1- El nen realitza l'activitat esportiva i està sol, els seus pares no apareixen mai, no l'acompanyen a cap entrenament ni a cap partit. S'adona que en la resta de participants, sí que compten amb el recolzament dels seus pares.

2- Després d'haver il·lusionat al fill amb la seva assistència a la competició o a l'entrenament, els pares no apareixen.

- **CONSEQÜÈNCIA:**

El més habitual és que davant d'aquesta situació, els nens pensen que als seus pares no els interessa l'activitat que estan realitzant. Pot anar encara més lluny, i pensar que és un moment que serveix als seus pares per a despendre's d'ells.

Per suposat, si s'havien creat expectatives al respecte pensant que els seus pares anirien, la seva falta pot originar sentiments de decepció en el nen.

- **L'IDEAL:**

El més normal és que si es disposa de temps, s'acompanyi al nen a l'activitat esportiva, ja que el recolzament dels pares és molt important.

Pot passar que d'altres qüestions facin impossible la presència dels pares de forma continuada. En aquest cas es recomana parlar amb els fills, comunicar-se i planejar-se l'assistència a una competició o entrenament.

NO FALLAR!!!.

CRITIQUEM O RECOLZEM

- **DESCRIPCIÓ DE LA SITUACIÓ:**

El nen que participa en competició, realitza una acció incorrecta: un tir errat, una passada mal donada, un moviment mal realitzat, etc....

Els pares des de la grada critiquen de forma desmesurada aquesta actuació, i aquesta critica pot (en la majoria dels casos així passa) anar acompanyada de gestos fàcilment visibles.

Aquesta critica es pot realitzar tant amb l'actuació dels fills, com de la resta de participants.

1. **CONSEQÜÈNCIA:**

El xiquet es sent completament cohibit, pressionat i el que es pitjor, esta començant a associar el joc amb la necessitat de fer-ho bé, de guanyar i si no ho fa, tant ell com el seu entorn es senten malament i decebuts.

2. **L'IDEAL:**

Es tracta d'esport en edat escolar, el joc i l'apropament al mon esportiu és el que hauria de privar. El fi, es aconseguir que el xiquet disfruti realitzant una activitat esportiva independentment del resultat, i això queda molt lluny de que els xiquets guanyen sempre les seves competicions esportives, i d'associar aquesta xalera a la victòria.

Gaudir amb l'esport que practiquen els fills, recolzar-los, aplaudir-los, somriure, animar quan fallen, alliberar-los de la pressió de fer-ho tot perfecte, suposarà guanyar una batalla molt important per a la seva permanència en el mon de l'esport.

ELS ARBITRES

1. DESCRIPCIÓ DE LA SITUACIÓ:

Els pares pensen que l'àrbitre de la competició, no esta sent neutral.

Immediatament es desencadenen un seguit de crits, crítiques, arribant a insultar, acte que no sols aprecia l'àrbitre, si no que també ho fan els nens que participen en la competició.

2. CONSEQÜÈNCIA:

Els nens se n'adonen d'aquesta situació, i comencen a actuar de la mateixa forma imitant als pares i perden el respecte a l'àrbitre. El culpen sempre de la derrota (la medalla de la victòria es mes fàcil de penjar), i comencen a tenir una gran figura a qui culpar sempre (amb o sense raó).

3. L'IDEAL:

L'àrbitre es mereix un respecte. Cap competició es pot disputar sense ells i si estem en desacord amb la seva actuació, no podem manifestar-ho d'aquesta forma. Els xiquets s'estan formant i han d'aprendre que per damunt de tot, hi ha unes normes que regulen la competició, i que aquestes normes es tenen que aplicar. El responsable de la seva aplicació es l'àrbitre i que ho pot fer millor o pitjor, però sempre tractarà de xiular be i ensenyar-nos. No els hi llevem aquest referent.

Hi ha que recordar que en categories inferiors, els jutges no son professionals, per tant no els podem exigir com als que ostenten aquesta categoria.

D'altra banda, culpar de la derrota a l'actuació arbitral, sol ser un recurs molt utilitzat, el primer que es desprèn d'aquest recurs és que els competidors (vençuts) no son els culpables de la seva derrota i en segon lloc, només la victòria és el més important.

Cal tenir present, que l'important en aquestes edats no es la victòria, és gaudir, aprendre, i que els arbitres també tenen un paper important en la pràctica del futbol.

PER REFLEXIONAR:

“ quantes vegades en televisió, s’ha de veure les repeticions de les jugades una vegada i una altra, a càmera lenta i des de diferents angles de visió, per determinar si una decisió arbitral que depèn de unes dècimes de segon ha estat correcta? “

Tenint això present, aprendrem a ser més benèvolos i entendre els possibles errors dels àrbitres que dirigeixen els partits.

Imagineu-vos per un moment que si fóssiu l’àrbitre, us agradaria que us fessin el que alguns de vosaltres soleu fer amb ells?.

PRE/PARTIT I POST/PARTIT

1. DESCRIPCIÓ DE LA SITUACIÓ:

Durant una xerrada tranquil·la que es pot produir abans o després de l’entrenament o partit, sense crits els pares pressionen al xiquet i li fan marcar-se uns objectius erronis:

- *“Vinga, a vore si avui guanyeu”*
- *“A vore si entrenes millor que l’altre dia i no perds tantes pilotes”*
- *“No faigues cas de lo que et digue l’entrenador i txuta”*

2. CONSEQÜÈNCIA:

En realitat estem adjudicant als nens, els valors de competició de persones grans o de professionals, a una edat massa prematura.

“ L’important és la victòria ”

“ l’important és que siguis el millor ”

“ l’important és que tu destagues ”

3. L'IDEAL:

Tradicionalment l'esport està adoptant aquests valors que s'han utilitzat com a referent i que l'han fet especial.

Durant la competició es pot estar lluitant per la victòria, i en finalitzar un partit considerar com amic al que fins aquell moment ha estat un rival. No es deu aniquilar aquest esperit.

A més a més, en l'esport de base on el xiquet està començant en el món de la competició es trobarà a rivals que, sense cap mena de dubte el dia de demà, poden ser companys d'equip o futures amistats.

A aquestes edats el que importa és la diversió, i la competició deu enfocarse des d'aquest punt de vista. A més a més és necessari inculcar els valors de respecte mutu que deuen prevaleixen en l'esport. Les conductes antisportives com el seu propi nom indica, no han d'aparèixer ni incitar-les. En una conducta respectuosa vers al rival, aconseguirem que això passi.

Els rivals tenen un paper fonamental.

En qui competirem si no hi ha rival?.

CAPITOL 2 “PARE / ENTRENADOR”

- En aquest segon capítol abordarem el tema de les relacions que s'estableixen entre els pares i els entrenadors, en l'Escola Futbol Base d'Ulldecona.

- **INTRODUCCIÓ:**

La descripció de les situacions que es produeixen en la relació entre els pares i els monitors, dins del marc d'una activitat esportiva de base és complexa.

Per una banda es necessari que els pares s'impliquin en l'activitat esportiva dels seus fills, ajuden i col·laboren en la mesura que sigui possible amb l'entrenador.

Per una altra banda, una implicació excessiva, l'adquisició de tasques o d'atribucions que corresponen a l'entrenador i la falta de criteri objectiu (¡no hi ha que oblidar que parlem dels nostres fills!) pot portar a situacions crítiques.

Moure's en aquesta línia és difícil, l'ideal es comunicar-se de manera fluida, saber recolzar, respectar, mostrar interès i col·laborar amb els monitors. En el pol oposat, trobem manifestacions de que el treball que realitza l'entrenador és incorrecte, que no sap entrenar, que no te ni idea de treballar amb els xiquets, intromissions en la seva tasca.

Encara que la finalitat d'aquest apartat es mostrar (en ocasions de manera conscientment exagerada) alguna d'aquestes situacions, no es vol dir que tots els pares es comportin igual, simplement es pretén fomentar el debat sobre el tema i donar-li l'importància que es mereix.

JUSTIFICA LES FALTES A L'ENTRENAMENT

1. DESCRIPCIÓ DE LA SITUACIÓ:

L'entrenador que tenia planificat un entrenament amb uns exercicis i amb una dinàmica determinada, es troba amb la sorpresa de que no hi ha suficients participants per a desenvolupar l'entrenament tal i com estava planificat.

Les situacions que es poden al·legar per a la falta d'assistència als entrenaments son moltes, exàmens, condicions meteorològiques, malaltia, lesió greu, etc...

2. CONSEQÜÈNCIA:

Si això es produeix de forma molt freqüent, pot provocar la desmoralització, tant de l'entrenador com de la resta de companys que **SI** han assistit a l'entrenament.

L'entrenador pot pensar que no és necessari preparar-se els entrenaments, ni treballar en ells per que al final els xiquets no assisteixen i per tant, és un temps i un treball perdut.

Els xiquets que **SI** van regularment a l'entrenament, es poden plantejar el per què d'anar a entrenar, si s'avorreixen i la resta dels seus companys no s'ho prenen amb serietat.

3. L'IDEAL:

Valorar els motius pels que el teu fill no pot assistir a l'entrenament. Pensar que ha adquirit un compromís i part del seu aprenentatge consisteix en saber mantenir el deure adquirit, l'ajudarà a planificar les tasques, i a organitzar el seu temps.

En el cas de que no pugui assistir, el millor es avisar amb antelació, així es dona un marge de maniobra a l'entrenador.

PARE O ENTRENADOR?

1. DESCRIPCIÓ DE LA SITUACIÓ:

Hi ha diferents situacions en les que el pare, pot arribar a adoptar el rol de l'entrenador.

- Des de la banda, els pares donen ordres a l'equip, realitzen la funció de l'entrenador i l'eclipsen. El fet de que la seva assistència a les activitats esportives del seu fill sigui continuada (*en el millor dels casos*) li fa pensar que pot adoptar aquest paper. Que poden donar ordres des de la banda al seu fill en particular i a tots els components de l'equip en general.
- Abans de l'inici de la competició o dels entrenaments els pares aprofiten la situació per alligonar els seus fills (*en alguns casos a més components del grup*), sobre el que tenen que fer a un partit o l'entrenament.

2. CONSEQÜÈNCIA:

Aquesta actitud pot donar lloc a dos situacions que no son desitjables. En un primer lloc a un enfrontament amb l'entrenador, pensa que ell ha rebut una formació, que esta entrenant per que posseeix uns coneixements sobre l'esport que realitzen els xiquets, i ha decidit dirigir-los d'una forma determinada. Pot ser que no agradi als pares, però en tot cas, és la seva elecció basada ens uns coneixements i en la seva experiència.

En segon lloc afecta a la visió que tenen els fills, sobre el paper que està adoptant el pare i que entra en conflicte amb el paper emprat per l'entrenador:

A qui faig cas?, Qui te raó?, Que faig?, Qui mana aquí?.

3. L'IDEAL:

Recolzar als fills i als seus companys, però sense interferir en la tasca que està realitzant el responsable de la seva formació esportiva. Si no s'està d'acord amb alguna de les decisions que pren o amb la manera de dirigir als xiquets, el millor es comentar-ho tranquil·lament amb l'entrenador, segur que es podrà donar una explicació i que la seva forma d'actuar te un sentit. Hi ha que pensar que és el responsable de la seva formació esportiva, que posseeix coneixements sobre el tema i a més amés en els esports d'equip, no sols es responsable d'un sol xiquet.

EMPATIA

1. DESCRIPCIÓ DE LA SITUACIÓ:

Algun cop ha intentat ficar-se en el lloc de l'entrenador? Segur que **SI** però...ha pensat en fer el curs o la formació universitària que el capaciti per a realitzar la seva tasca? Ha pensat que deu aconseguir mantenir a tots els xiquets contents i enganxats a l'esport, perquè el que avui va per darrera dels demés demà pot ser el millor? O que quasi tots els pares solen pensar que el seu fill és el millor, i que per tant mai deuria estar a la banqueta?,...

Alguns pares son capaços de ficar-se en el lloc de l'entrenador, però en general el que passa es que obliden la situació global, es necessari valorar tots els apartats del paper de l'entrenador.

2. CONSEQÜÈNCIA:

El fet de valorar de forma parcial la tasca de l'entrenador provoca que aquesta perdi valor i que s'arribi a conclusions equivocades.

Si no se és capaç de ficar-se en el paper de l'entrenador en la seva totalitat, correm el risc de no entendre les seves decisions i de valorar-ho negativament.

3. L'IDEAL:

Valorar la tasca de l'entrenador en la seva totalitat i si en algun moment no s'entenen les seves decisions, intentar adoptar una visió mes global de la seva tasca i dels seus objectius. Un cop més no hi ha que dubtar en preguntar i en parlar amb l'entrenador, d'aquesta manera aconseguirà informació i al final coneixerà el perquè de les accions.

CAPITOL 3 **“PARES / PARES”**

INTRODUCCIÓ:

En tots els casos en els que s'acompanya al xiquet a realitzar un esport de base, es produeix una interacció que pot ser molt beneficiosa: la relació amb altres pares. La relació amb els pares dels companys del teu fill o la relació amb els pares dels seus competidors.

En el primer cas és més fàcil establir un vincle, per que al llarg dels mesos ens trobem amb les mateixes persones en situacions paregudes. Podem aprofitar aquests moments, per a establir certa relació que ens apropi a les situacions que estan vivint altres pares, amb el mateix rol que nosaltres.

Tots sabem que cada persona és diferent, que cada xiquet es comporta d'un mode diferent però, no és menys cert que els xiquets tenen inquietuds, problemes i comportaments pareguts segons l'edat. Aquesta relació amb altres pares, pot servir per observar quin és l'entorn dels nostres fills, ampliar el nostre entorn social, i tenir un punt de referència sobre el que passa al voltant d'ells i d'altres xiquets pareguts a ells.

Tot i que amb molta menys freqüència, també tindrem oportunitat de coincidir amb els pares dels competidors dels nostres fills. Ens permetrà la possibilitat de fomentar una relació cordial, amistosa, pròpia de les competicions de base, que trenqui la tensió de la competició professional.

Per últim destacar, que la nostra ajuda pot ser benvinguda en la majoria dels casos de la competició. Parlar amb l'entrenador i oferir la nostra col·laboració, encara que sigui escassa, serà benvinguda tant per l'organització, com pel nostre fill que veurà el mode en que podem compartir un projecte comú.

PARES UTILS

1. DESCRIPCIÓ DE LA SITUACIÓ:

Els pares apareixen a la competició i es dediquen a criticar, tot és negatiu i res està ben fet, una crítica res constructiva i damunt no s'impliquen en el projecte. En el millor dels casos són simples espectadors de la situació.

2. CONSEQÜÈNCIA:

L'escola futbol base d'Ulldecona es crea gràcies al treball de les persones que estan implicades en el projecte. Està clar que la crítica destructiva no és la millor per a recolzar-nos en la nostra tasca, i tampoc hi ha que oblidar que aquesta crítica es percebuda ràpidament pels xiquets que realitzen esport.

Una bona manera de fer veure als fills que es vol compartir coses amb ells, és embarcant-se en l'activitat esportiva, això permetrà estar dins del mateix projecte i compartir vivències úniques i que perduraran per sempre en el temps.

3. L'IDEAL:

Els pares comenten amb el responsable o entrenador, algunes tasques que puguin ser d'utilitat com per exemple fer de delegat, l'encarregat d'organitzar algun dinar després d'algun partit.

Davant d'aquesta possibilitat, i abans de l'inici de la competició, els pares parlen amb els seus fills, i els indiquen la possibilitat d'ajudar en aquestes tasques dins de l'equip, deixant ben clar que això no suposarà en cap moment un tracte de favor cap a ells, però al mateix temps els permetrà compartir un projecte.

La conseqüència immediata, és que el pare comparteix una activitat amb el fill, un objectiu comú, passaran més temps junts, podran gaudir del projecte i compartir els bons i els mals moments que l'esport els pot oferir.

FORA DE CONTROL

1. DESCRIPCIÓ DE LA SITUACIÓ:

Els pares que estan observant l'activitat dels fills, mostren el seu desacord amb una acció arbitral, amb una decisió de l'entrenador, o amb una acció del joc.

La manera en la que es mostra aquest desacord és manifest, gestos desmesurats, crits, insults, etc...

Pot ser comú que en aquestes situacions es produeixin enfrontaments amb altres pares, que no estan d'acord amb l'opinió que es manifesta, creant-se fora del terreny de joc, una situació tensa que pot abocar a una discussió, inclòs a una baralla.

2. CONSEQÜÈNCIA:

Tan important com acompanyar al teu fill a realitzar l'activitat que esta desenvolupant, és que un cop allí, el teu comportament sigui **modèlic**. Si et comportes tal i com hem comentat el xiquet pot actuar igual.

D'aquesta manera és com s'han de resoldre els problemes en l'esport?

Cridem, ens barallem, actuem de forma irracional per a defendre una posició que jo crec que es la correcta.

Tan important és aquesta activitat, que els meus pares estan barallant-se fora del camp, amb d'altres pares per quelcom que ha succeït dins del camp?

I...si és tan important, per que no he de fer jo el mateix?.

Que m'impedeix cridar, barallar-me, criticar?, Esta no és la manera habitual de comportar-se?

3. L'IDEAL:

Reflexioneu abans d'actuar, penseu que es tracta d'un joc de nens, que és molt important per a ells, que vosaltres us comporteu correctament i que sigueu capaços de mantenir la calma, analitzar la situació i donar una resposta correcta.

En aquestes edats, vosaltres sou el model a seguir. No us deixeu portar per les emocions o per les actituds destructives d'altres pares que es poden comportar d'aquesta manera, penseu en que si us comporteu com ells, incrementareu la tensió existent i que no hi ha millor solució que afrontar aquestes situacions en tranquil·litat.

Si en alguna competició es produeix alguna d'aquestes situacions, comenteu-la amb el vostre fill, feu-li saber que vos heu donat compte, que el defenseu però que adoptar una posició extrema e irracional, un enfrontament directe amb altres pares no porta enlloc.

PARES DELS COMPANYS DEL TEU FILL

1. DESCRIPCIÓ DE LA SITUACIÓ:

Els pares estan involucrats en el projecte esportiu del seu fill i, en la majoria dels casos, aquests projectes comporten l'assistència d'altres xiquets a l'activitat esportiva que es realitza. És en aquests casos, quan tenen una gran importància els consells que es donen als companys dels vostres fills en un moment donat, a pesar de que aquests consells es donen amb tota la bona intenció.

2. CONSEQÜÈNCIA:

Hi ha que pensar que altres pares, o l'entrenador poden no compartir aquestes opinions i que sense voler, es pot arribar a estar donant informació contradictòria al mateix xiquet. Per exemple, mentre un pare conversa amb el seu fill i els seus companys intentant dir-los:

“l'important que és el partit d'avui perquè juguem contra els primers i si guanyem podem posar-mos líders i això és lo principal”.

Un altre pare o l'entrenador pot veure que el seu fill o l'equip esta molt nerviós davant de l'enfrontament i el que vol es treure-li importància ressaltant, **“la bona temporada que s'està realitzant i lo bé que s'està treballant als entrenaments i que si fem les coses que sabem no ens hem de preocupar pel resultat”.**

3. L'IDEAL:

Abans d'aconsellar o recolzar a d'altres components de l'equip, assegura't que ho estàs fent en la mateixa direcció que la resta. Això evitarà mal entesos i a banda, és un bon moment per a fomentar el diàleg entre pares, parlar sobre la competició, la manera que te cada xiquet i cada pare d'afrontar la competició, pot ser interessant i podem descobrir noves estratègies o anticipar problemes de la situació esportiva que encara no hem viscut.

COMPETITIVITAT ¿ENTRE FILLS O ENTRE PARES?

1. DESCRIPCIÓ DE LA SITUACIÓ:

En aquest cas podem parlar de 2 situacions:

- La primera, quan s'assisteix a una competició i ens trobem amb els pares dels rivals. Afrontar la trobada com una competició fora del camp, **“caldejar l'ambient”**.
- La segona situació, reproduïx quan dins d'un mateix grup hi ha tensió entre dos o més components i , els seus pares, lluny de rebaixar la tensió, l'alimenten. **“Que s'ha pensat aquest?, tu ets el millor, no passes la pilota i txuta!, tu arribaràs mes lluny!”**.

2. CONSEQÜÈNCIA:

En ambdues situacions l'únic que s'aconsegueix és augmentar la tensió i els nervis entre els participants, bé per que la tensió es **“palpa”** a la graderia entre pares d'equips rivals, o bé per que la tensió es produeix entre pares d'un mateix equip:

“heu vist que bo és el meu fill, quants gols fa”

“segur que si li passessin més la pilota, guanyaríem tots els partits”,....

3. L'IDEAL:

Un cop més hem de ressaltar, que estem parlant de competicions de xiquets, en les que s'ha de fomentar l'esport i els beneficis que s'obtenen al participar. Llavors no ajuda massa el fet de que cada vegada que els pares arriben al camp de futbol, estiguin pensant en "tibar" l'ambient amb els pares dels rivals. Podent d'una manera senzilla, intentar adoptar una actitud conciliadora, donant un primer pas cap a la diversió.

De la mateixa manera no ens podem permetre entrar a la lluita, "**el meu fill es millor que...**", a aquestes edats encara que això sigui veritat, deu de plantejar-se d'una altra manera, ja que l'evolució física no ha dit la seva darrera paraula, i és evident que fem que el xiquet pensi que, "**es millor que...**", i en conseqüència li estem fent un pessim favor. Si a més a més, com és el cas, juga en un esport d'equip, es te que considerar que encara que sigui el millor, sense la resta de companys no podria fer res.

EL TERCER TEMPS

1. DESCRIPCIÓ DE LA SITUACIÓ:

Finalitza l'activitat esportiva i els xiquets acaben la seva relació amb l'entorn, no hi ha diàleg ni convivència entre els diferents components de l'activitat, ni amb els seus companys, ni amb l'entrenador i molt menys amb l'àrbitre o els rivals.

L'activitat esportiva es centra en els entrenaments i en la competició.

2. CONSEQÜÈNCIA:

El xiquet centra la seva atenció en la competició, en la victòria, en les destreses adquirides, s'oblida de la relació amb la resta de participants, del diàlegs, de la convivència. Als contraris els veu com "**xiquets amb un altre equipatge, dirigits per un entrenador enemic del meu als que hi ha que vèncer sigui com sigui**", A l'àrbitre el veu com "**el senyor vestit d'un altre color que xiularà en contra meva i al que tot el mon insulta**".

3. L'IDEAL:

S'ha de fomentar “**el tercer temps**”, la relació entre tots els participants del joc, els rivals, l'àrbitre, els entrenadors,... s'ha de fer veure a tots ells, que darrera de tot hi ha persones.

Els pares són els que d'una forma més natural poden facilitar aquest “**tercer temps**”.

Fomentar aquest tipus de relacions és senzill quan s'assisteix a les competicions, el diàleg amb els pares de l'equip rival, amb l'àrbitre, els comentaris distesos pospartit, “**treure llenya de possibles focs encesos**” durant la competició, és una tasca que fomenta aquest tipus de relació, que elimina la tensió i que provocarà que els participants vegin més enllà de la competició.

Pare i mare,

espero que hagueu llegit aquest document, i que us serveixi en el futur. Segons diuen els entesos, la meua trajectòria i educació esportiva depèn de vosaltres i m'agradaria molt que us apliquéssiu en el que us expliquen. Jo vull passar-m'ho bé amb els meus companys, fer amics i que tots plegats visquem en harmonia i felicitat.

Gràcies pares meus, us estimo molt.

El teu fill.